

male, i videst muligt Omfang, og jeg har ogsaa betragtet dette Lovforslag som et Led i disse Bestræbelser. Selv om Freden ikke er sluttet, maa vi vel nok have Lov til at sige, at Krigen er endt, og naar det er Tilfældet, maa man vist ogsaa indrømme, at Hærens naturlige Opgave nu er at uddanne det værnepligtige Mandskab. Uddannelsesstiden er ifølge vor Hærlov saa kort, at denne Tid maa udnyttes helt og fuldt, for at man kan naa et tilfredsstillende Resultat; men den Styrke, der har maattet ligge som Grænsebevogtning, har faaet Tjenestetiden yderligere forlænget. Selv med den Forøgelse, her er foreslaaet, vil man imidlertid ikke kunne hjemsende hele den Hærstyrke, som i Øjeblikket ligger ovre ved Grænsen. I hvor stor Udstrækning en saadan Hjemsendelse kan ske, kan jeg ikke udtale mig om, det er et af de Spørgsmaal, som det forekommer mig maa være Genstand for Overvejelse i et Udvalg.

Paa nærværende Tidspunkt vil jeg derfor blot udtale som vor Mening — en Mening, vi vil staa fast paa —, at Bevogtningen skal være af den Beskaffenhed, at den virkelig beskytter Grænsen, thi det er dens Opgave, det kan ikke nytte at sende nogle Patrouiller ud nu og da, thi saa kan der foregaa ulovlig Forbindelse mellem de to Lande i den Tid, Patrouillerne er fjernede fra de paagældende Steder. Under Forudsætning af, at man faar Oplysning om alle de Motiver, som har ført til, at Lovforslaget fastsætter en bestemt Styrke af Korpset, og under Forudsætning af, at man ogsaa kan faa de Oplysninger, som det ærede Medlem fra Ribe (Brørsen) begærede, vil ogsaa jeg gaa med til, at dette Lovforslag undergives en hurtig Behandling i et Udvalg, og jeg haaber, at man fra alle Sider maa komme til en Forstaaelse om, hvorledes man skal ordne denne Bevogtning. Jeg tror, det vil ende med, at det bliver en Bevogtning baade ved Hjælp af Grænsegendarmeri og ved Hjælp af en Del af Hæren, hvor man saa benytter det unge Mandskab.

Hansen-Stavnsbjerg: Den Bevogtning, vi under en væsentlig Del af Krigen har haft ovre ved Grænsen, har været det tidligere Grænsegendarmeri, til Dels Toldvæsenet og nogle ganske smaa Styrker Dragoner, anbragte i Kvarterer langs Grænsen. Først da Forholdene Syd paa blev saa urolige, at det saa ud til, som det ærede Medlem fra Ribe (Brørsen) nævnedes, at der kunde blive Anarki, bød Befolkningen om at faa nogen Beskyttelse for det Tilfælde, at der skulde komme betydelig Invasion

Syd fra, og først da flyttede man de 1 700 Mand fra nordligere liggende Kantonementer til Grænsen. Derefter er der imidlertid kommet mere Orden i Forholdene, og man har valgt en Nationalforsamling i Tyskland. Trods det ærede Medlem fra Middelfarts (Slengerik) Paastand tror jeg nok, at vi Grænseboere har en lille Smule mere Føling med Forholdene dernede end andre, og det er ud fra denne min Føling med Forholdene, at jeg har taget det Standpunkt, at man bør gaa tilbage til de gamle Tilstande. Man skulde dristigt have sagt: Nu overlader vi Bevogtningen til det tidligere Grænsegendarmeri, til Toldvæsenet og de 300 Dragoner, og saa hjemsender vi de 1 700 Mand. Det er min Opfattelse, at man bør hjemsende dem hurtigst muligt; hvis der skulde indtræde urolige Tilstande, har vi de unge Soldater i Garnisonerne, som vi meget hurtigt kan tilkalde. Jeg haaber, at man meget stærkt vil understrege Midlertidigheden af dette Lovforslag, og at man vil arbejde hen til at reducere det saa meget som muligt.

Jeg vil samtidig henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de nuværende Pasforhold derovre. De er efterhaanden blevet lempet noget, men alligevel er de meget vanskelige, særlig for dem, der kommer Syd fra. Der er alt for langt mellem Overfartsstederne ved Grænsen, jeg har fra Lille Bælt til mit nærmeste Overfartssted ca. 1½ Mil. Og hvis Folk ikke har Køretøj, maa de gaa meget lange Veje, men i mange Tilfælde søger de at undgaa det og ser at komme over Grænsen paa det nærmeste Sted. Hvis Myndighederne kunde skaffe flere Overfartssteder, kunde man ganske anderledes føre Kontrol, nu for Tiden er det saaledes, at der næsten er Overfartssteder langs hele Grænsen.

Det er kun disse faa Ting, jeg har ønsket at henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre: at der gøres alt muligt for, at Lovforslaget gøres midlertidigt, og at det begrænses saa meget som muligt.

Raffnsøe: Jeg forstaaer ikke det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), naar de udtalte, at vi ikke her maa omtale Forholdene ved Grænsen. Saa naiv er jeg, at jeg ikke forstaaer det, men det mente det ærede Medlem fra Middelfart maaske ikke, at jeg var. Jeg tror dog, vi er i Besiddelse af saa megen Takt, at vi kan udtale os derom paa en Maade, der ikke skal støde alt for meget an. Jeg forstaaer ikke, at den danske Rigsdag og det